

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยในปัจจุบันจัดอยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา เนื่องจากยังมีประชาชนที่มีฐานะยากจน และมีการจัดการศึกษาให้แก่ชุมชนอยู่ในระดับต่ำในบางส่วน จึงเป็นหน้าที่สำคัญของทางรัฐบาลที่จะต้องเร่งหาทางปรับปรุงแก้ไขปัญหาดังกล่าวเพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นให้ได้มากที่สุด อย่างไรก็ตามการปรับปรุงพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นไม่ใช่หน้าที่ของรัฐบาลเพียงฝ่ายเดียว แต่ยังมีฝ่ายอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมพัฒนาด้วยเนื่องจากรัฐบาลกำหนดนโยบายมาให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีหน้าที่รับผิดชอบนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยต้องปฏิบัติตามแนวทางนโยบายที่กำหนดมาอย่างเต็มกำลังความสามารถ รวมทั้งต้องมีการติดตามการประเมินผลเพื่อตรวจสอบถึงความก้าวหน้าหรือเพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องปัญหาและอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้น เพื่อแจ้งให้กับฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายเร่งหาแนวทางที่จะแก้ไขปรับปรุงต่อไป (กรมพัฒนาชุมชน. 2546 : 2-3) นอกเหนือจากรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายมาปฏิบัติแล้ว ส่วนสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความเป็นอยู่ ความอยู่ดีกินดีของประชาชนอีกคือ ประชาชนจะต้องให้ความร่วมมืออย่างจริงจังกับทางรัฐบาลรวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถดำเนินงานตามนโยบายแนวทางที่ได้กำหนดไว้ สำหรับการให้ความร่วมมือกับทางรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใ้ว่าประชาชนจะต้องมีหน้าที่เพียงปฏิบัติตามแนวทางที่รัฐบาลกำหนดมาเท่านั้น ประชาชนมีสิทธิจะแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่พวกเขาเหล่านั้นมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย เช่น นโยบายบางอย่างอาจใช้กับพื้นที่หนึ่งแล้วได้ผลดี แต่กับอีกบางพื้นที่หนึ่งอาจจะใช้แล้วไม่ได้ผลตามที่คาดไว้ ดังนั้นประชาชนหรือคนในท้องถิ่นจะต้องร่วมกันแสดงความคิดเห็นก่อนนโยบายแนวทางที่ได้ปฏิบัติร่วมกันมาเพื่อจะนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาชุมชนหมู่บ้านหรือท้องถิ่นของตนเองในแนวทางที่ถูกต้องและเหมาะสมที่สุด อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและการพัฒนาในระดับประเทศต่อไป

จากการที่ประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้ประชาชนต้องประสบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งปัญหาหนึ่งที่ประชาชนระดับรากหญ้าซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่ของประเทศถูกรุมเร้า คือ ปัญหาความยากจน รัฐบาลจึงได้ประกาศสงครามกับความยากจน โดยได้มีนโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ขึ้น เพื่อให้แต่ละชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสินค้า โดยทางรัฐบาลจะเข้าช่วยเหลือในด้านความรู้สมัยใหม่ และการบริหารจัดการ เพื่อเชื่อมโยงสินค้าจากชุมชนสู่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศด้วยระบบร้านค้าเครือข่ายและอินเทอร์เน็ต เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างรายได้ ด้วยการนำทรัพยากร ภูมิปัญญาในท้องถิ่น มาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นเป็นเอกลักษณ์และมีมูลค่าเพิ่มเป็น ที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ (สำนักนายกรัฐมนตรี. 2544 : 1-2)

ความยากจนเป็นปัญหาสำคัญที่รัฐบาลได้กำหนดเป็นนโยบายหลักที่จะต้องดำเนินการแก้ไขให้หมดไป มีโครงการในการแก้ไขปัญหามากโครงการที่รัฐบาลได้ดำเนินการอย่างเร่งด่วน เพื่อบรรเทาปัญหาในเรื่องของรายได้และเศรษฐกิจของประชาชน เช่น โครงการ 30 บาทรักษาโรคทุกชนิด โครงการพักชำระหนี้เกษตรกร 3 ปี โครงการธนาคารประชาชน โครงการหมู่บ้านและชุมชนเมือง โดยโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ซึ่งดำเนินการเพื่อให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกันรัฐบาลได้พยายามที่จะกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาคความยากจนในระยะยาวควบคู่ไปด้วย โดยจะดำเนินถึงปัจจัยต่าง ๆ หลายปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความยากจน อีกทั้งปัจจัยเชิงโครงสร้าง ได้แก่ กฎหมายระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและปัจจัยส่วนบุคคลสร้างเป็นกระบวนการทัศน์และการบริหารจัดการรูปแบบใหม่ (กรมพัฒนาชุมชน. 2546 : 1) นอกจากนี้ยังใช้ยุทธศาสตร์เชิงจัดการพื้นที่ในมิติใหม่ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) มีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและแสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

นโยบาย หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) เป็นนโยบายของรัฐบาลที่มีแนวทางในการสร้างความเจริญแก่ชุมชนให้สามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น โดยมีการผลิตหรือการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น ให้กลายเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ

มีจุดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น สามารถ
จำหน่ายในตลาดทั้งในและต่างประเทศ โดยมีหลักการพื้นฐาน ได้แก่ ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่
สากล พึ่งตนเองและคิดอย่างสร้างสรรค์ และการสร้างทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งผลิตภัณฑ์มิได้
หมายถึงตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เป็นกระบวนการทางความคิดและรวมถึงการบริการ
การดูแลอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรักษาภูมิปัญญาไทย การท่องเที่ยว
ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้เพื่อให้
กลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ มีจุดเด่น มีจุดขายที่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายทั่วไปทั่วประเทศ
และทั่วโลก (สำนักนายกรัฐมนตรี. 2544 : 10)

การทอเสื่อเป็นอาชีพเสริมอย่างหนึ่งของสังคมเกษตรกรรม ซึ่งผู้ประกอบการอาชีพ
ดังกล่าวล้วนมีโลกทัศน์ต่ออาชีพ และมีนิสัยรักการทำงาน เป็นอาชีพที่บ่งชี้ให้เห็นถึงแนวคิด
กระบวนการเริ่มต้นการดำรงอยู่ การผสมผสาน การสืบทอดที่มีคุณค่าต่อชุมชน ความ
ภาคภูมิใจต่อผลสำเร็จของงาน อันเป็นผลเนื่องมาจากความมีใจรักในวิชาชีพเป็นพื้นฐาน จาก
การที่บุคคล กลุ่มบุคคลมีรายได้จากการประกอบอาชีพทอเสื่อ ทำให้ผู้ริเริ่มหรือกำลังสนใจ
หรือมีใจรักในวิชาชีพนี้ พยายามศึกษาหาความรู้ทางด้านแนวคิด รูปทรง กรรมวิธี จากผู้รู้ใน
ชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ หรือชุมชนใกล้เคียง รวมไปถึงกระบวนการในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เสื่อ
ก กจนกระทั่งเกิดทักษะ ความชำนาญในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง หรือทุกขั้นตอนของ
กระบวนการทอเสื่อ นับจากขั้นเริ่มแรกจนถึงขั้นสุดท้าย การทอเสื่อเป็นงานหัตถกรรม
พื้นบ้านที่ชาวบ้านสร้างสรรค์ขึ้นตามภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อใช้ปูนั่ง ปูนอน ใช้สอยใน
ครัวเรือน แจกญาติพี่น้อง เป็นของขวัญหรือของฝากแก่ผู้มาเยี่ยม ทำบุญถวายเป็นปัจจัย
ไทยทานในงานประเพณีของท้องถิ่น ขายหรือแลกเปลี่ยนเครื่องอุปโภคบริโภค การประกอบ
อาชีพทอเสื่อ จำแนกได้ 2 กลุ่ม คือประกอบเป็นอาชีพหลัก และประกอบเป็นอาชีพเสริม
(ยุพาวดี น้อยวังหลัง และพิทักษ์ น้อยวังหลัง. 2543 : 57)

การจัดตั้งกลุ่มอาชีพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เกิดจากก่อตั้งโดยการรวมตัวกัน
ของชาวบ้านเอง เกิดจากความคิดริเริ่มของผู้นำในชุมชนหรือเกิดจากการให้คำแนะนำของ
หน่วยงานของทางรัฐบาล ซึ่งมีกลุ่มผลิตภัณฑ์หลายกลุ่มที่สามารถดำเนินงานได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ หนึ่งในจำนวนนั้นคือ กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจผลิตภัณฑ์เสื่อกก ตำบลแพง
อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่ก่อตั้งโดย นายสุริโย ขำวาปี โดยเป็นผู้ที่คิดริเริ่มใน
การก่อตั้งกลุ่มบ้านแพงในการทอเสื่อกก และชักชวนให้กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจผลิตภัณฑ์

เสื่อกกตำบลแพงและชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงเข้ามาร่วมกลุ่มปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อจะใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ช่วยให้ครอบครัว มีรายได้เพิ่มขึ้น อีกทั้งยังเป็นการสืบ ทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป (สำนักงานวิสาหกิจชุมชนกลุ่ม. 2546 : 1-2) ถึงแม้ว่า ในปัจจุบันผู้ประกอบการธุรกิจผลิตภัณฑ์เสื่อกกตำบลแพง ได้มีการพัฒนารูปแบบเป็น ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ หลายอย่าง ทำให้ประสบความสำเร็จด้านการตลาดสามารถส่งจำหน่ายได้ ทั้งในและต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น เกาหลี พม่า ลาว เป็นต้น สร้างรายได้เข้าท้องถิ่นเดือน ละนับแสนบาท และเมื่อปี พ.ศ. 2546 ผลิตภัณฑ์ของธุรกิจผลิตภัณฑ์เสื่อกกตำบลแพงยังได้ รับรองว่าเป็นสินค้าคุณภาพระดับ 5 ดาว ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามโครงการหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ แต่กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจผลิตภัณฑ์เสื่อกกตำบลแพง ยังขาดขีด ความสามารถในการบริหารจัดการธุรกิจการทอเสื่อกก อันจะส่งผลให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ ได้อย่างยั่งยืน ทั้งในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับด้านศักยภาพของชุมชน ซึ่งกลุ่มผู้ประกอบการ ธุรกิจผลิตภัณฑ์เสื่อกกตำบลแพง ขาดการควบคุมดูแลการดำเนินงานภายในกลุ่ม ผู้ประกอบการ หรือด้านการมีตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ เนื่องจากผลิตภัณฑ์ไม่มีเอกลักษณ์ เฉพาะตัว หรือด้านการทำธุรกิจแบบยั่งยืน โดยไม่สามารถผลิตสินค้าที่สามารถครองใจลูกค้า ได้ในระยะยาว กลุ่มธุรกิจผลิตภัณฑ์เสื่อกกตำบลแพงจึงมี ความต้องการที่จะค้นหาคำตอบว่า มีปัจจัยภายในและภายนอกด้านใดบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจผลิตภัณฑ์เสื่อกก ตำบลแพง

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ วิสาหกิจชุมชน : ธุรกิจผลิตภัณฑ์เสื่อกก ตำบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ว่า มีปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล ปัจจัยภายในองค์กรและปัจจัยภายนอกองค์กรด้านใดบ้างที่มี อิทธิพลต่อการสร้างศักยภาพชุมชน การมีตลาดรองรับผลิตภัณฑ์และการทำธุรกิจแบบยั่งยืน เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานของกลุ่ม ผู้ประกอบการธุรกิจผลิตภัณฑ์เสื่อกกตำบลแพง ซึ่งสามารถนำแนวทางที่ได้ไปพัฒนาในกลุ่ม ผลิตภัณฑ์เสื่อกกอื่น ๆ หรือสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์อื่น ๆ เพื่อให้สามารถพัฒนาการ บริหารการดำเนินงานและนำไปสู่ความสำเร็จต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยภายในองค์กรและภายนอกองค์กรในการดำเนินงานของธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือก ลำบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนของธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือก ลำบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนของธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือก ลำบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
2. ปัจจัยภายในองค์กรในการดำเนินงานมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนของธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือก ลำบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
3. ปัจจัยภายนอกองค์กรในการดำเนินงานมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนของธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือก ลำบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน : ธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือก ลำบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือก ลำบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 700 คน (ฝ่ายทะเบียนองค์การบริหารส่วนตำบลแพง. 2552 : 3)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือกลำบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม รวมทั้งสิ้น 255 คน การ

คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมจากจำนวนผู้ประกอบการทั้งหมด 700 คน
คำนวณหาโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 41- 42) จากนั้นทำการสุ่ม
กลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก (Lottery method)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจ
ชุมชน : ธุรกิจผลิตภัณฑ์เสื้อกั๊ก ตำบลแพ่ง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งได้แก่

2.1 ปัจจัยภายในองค์การในการดำเนินงาน โดยกำหนดมาเป็นตัวแปรอิสระ
(Independence variable) ประกอบด้วย การเงิน การตลาด การผลิต การบริหารงานบุคคล
ผู้นำและภาวะผู้นำ การจูงใจ

2.2 ปัจจัยภายนอกองค์การในการดำเนินงาน โดยกำหนดมาเป็นตัวแปรอิสระ
(Independente variable) ประกอบด้วย นโยบายรัฐบาล และสื่อมวลชน

2.3 ความสำเร็จของธุรกิจการทอเสื้อกั๊ก โดยกำหนดมาเป็นตัวแปรตาม
(Dependente variable) ประกอบด้วย ศักยภาพชุมชน การมีตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ และการ
ทำธุรกิจแบบยั่งยืน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการ
สมรส รายได้ และประสบการณ์ในการดำเนินงาน

3.1.2 ปัจจัยภายในองค์การในการดำเนินงาน ได้แก่ การเงิน การตลาด การ
ผลิต การบริหารงานบุคคล ภาวะผู้นำ และการจูงใจ

3.1.3 ปัจจัยภายนอกองค์การในการดำเนินงาน ได้แก่ นโยบายรัฐบาล และ
สื่อมวลชน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสำเร็จของธุรกิจผลิตภัณฑ์เสื้อกั๊กตำบลแพ่ง
พิจารณาโดยตัวชี้วัดความสำเร็จ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านศักยภาพชุมชน ด้านการมีตลาดรองรับ
ผลิตภัณฑ์ และด้านการทำธุรกิจแบบยั่งยืน

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาผู้ประกอบการธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือกก ตำบลแพง
อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ระยะเวลาในการศึกษาในเดือน มกราคม – พฤษภาคม พ.ศ. 2553

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานเพื่อให้
เกิดการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน ของธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือกกตำบลแพง ซึ่งเกี่ยวข้องกับ
การทอเปลือก ประกอบด้วย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการ
สมรส รายได้ และประสบการณ์ในการดำเนินงาน ที่เกี่ยวข้องกับการทอเปลือก

2. ปัจจัยภายในองค์กร หมายถึง การปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
ภายในองค์กรในการดำเนินงานของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือกบ้านแพง
ได้แก่

2.1 การเงิน หมายถึง การบริหารจัดการในเรื่องของการวางแผนทางการเงิน
แหล่งเงินทุน การควบคุมทางการเงิน

2.2 การตลาด หมายถึง การบริหารจัดการในเรื่องของการตลาด การหาตลาด
การขายตลาด

2.3 การผลิต หมายถึง การบริหารจัดการในเรื่องของการผลิต การจัดหา
วัตถุดิบ การควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ การควบคุมคุณภาพการผลิต

2.4 การบริหารงานบุคคล หมายถึง การบริหารจัดการบุคคลหรือทรัพยากร
บุคคล ในเรื่องของการจ้างงานความต้องการ การสรรหา การคัดเลือก การฝึกอบรม

2.5 ภาวะผู้นำ หมายถึง ผู้นำกลุ่มที่ริเริ่มก่อตั้งวิสาหกิจชุมชนตำบลแพง

ซึ่งมีลักษณะพิเศษหลาย ๆ อย่างในตัวบุคคล และมีความสามารถในการชักจูงบุคคลอื่นให้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มได้

2.6 การจูงใจ หมายถึง พลังผลักดันให้วิสาหกิจชุมชนตำบลแพงมีพฤติกรรม และยังกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรมคนที่มีแรงจูงใจสูง จะใช้ความพยายามในการกระทำไปสู่เป้าหมายเพื่อต้องการผลตอบแทน

3. ปัจจัยภายนอกองค์กร หมายถึง การปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การดำเนินงานภายนอกองค์กร ในการดำเนินงานของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจผลิตภัณฑ์เสื้อกศตำบลแพง ได้แก่

3.1 นโยบายรัฐบาล หมายถึง นโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่รัฐบาลเป็นผู้ริเริ่มขึ้น เพื่อสนับสนุนประชาชนในตำบลแพงมีอาชีพเป็นของตนเองสามารถพึ่งตนเองได้

3.2 สื่อมวลชน หมายถึง สื่อมวลชนในสาขาหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ ที่นำเสนอข้อมูล เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์เสื้อกศต่าง ๆ และความสำเร็จของธุรกิจผลิตภัณฑ์เสื้อกศตำบลแพง

4. ความสำเร็จ หมายถึง ผลจากการดำเนินงานที่ทำกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจผลิตภัณฑ์เสื้อกศให้บรรลุเป้าหมายอันเกิดจากการทำธุรกิจผลิตภัณฑ์เสื้อกศตำบลแพง ซึ่งตัวที่ใช้สำหรับชี้วัดความสำเร็จ ได้แก่

4.1 ศักยภาพชุมชน หมายถึง การพิจารณาในเรื่องของศักยภาพโดยรวมของท้องถิ่น มีความสามารถในการบริหารจัดการสินค้า ความสามารถในการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น การเป็นผู้นำและมีการยอมรับผู้นำรวมทั้งการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นของตำบลให้เกิดประโยชน์

4.2 การมีตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ หมายถึง ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์เสื้อกศตำบลแพง ที่ได้รับการยอมรับจากคนในชุมชน และผลิตภัณฑ์ที่มีตลาดรองรับสามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้ง่าย ผลิตภัณฑ์มีความเป็นเอกลักษณ์ ผลิตภัณฑ์ได้รับการพัฒนาในด้านคุณภาพ และมีการเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์

4.3 การทำธุรกิจแบบยั่งยืน หมายถึง ธุรกิจที่สามารถเปิดดำเนินการอยู่ได้อย่างยาวนาน โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาว่าธุรกิจนั้นจะสามารถดำรงอยู่ได้อย่างยาวนาน

จะต้องพิจารณาโดยเป็นธุรกิจชุมชนมีการบริหารจัดการโดยชุมชนที่ดี ผลลัพธ์เป็นความต้องการของตลาดที่แท้จริง มีความเป็นเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ รายได้ที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิตสมาชิก ผู้ประกอบการ การมีความรู้สึกเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์ในชุมชน ประชาชนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

5. วิสาหกิจชุมชน หมายถึง กิจการของชุมชนเกี่ยวกับการผลิตสินค้า การให้บริการหรือการอื่น ๆ ในที่นี้ได้แก่ การดำเนินงานผลิตสินค้า และการให้บริการด้านผลิตภัณฑ์เปลือกกตำบลแพ่ง อำเภอ โกลุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

6. ธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือกกตำบลแพ่ง หมายถึง ธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือกกที่ตั้งอยู่ในตำบลแพ่ง อำเภอ โกลุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ประกอบด้วย กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือกกตำบลแพ่ง

7. ผลิตภัณฑ์เปลือกก หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำเอาเปลือกกมาออกแบบตัดเย็บ หรือวิธีอื่น ๆ เพื่อนำมาทำเป็นรูปแบบต่าง ๆ ประกอบด้วยวัสดุที่นำมาใช้ เช่น ผ้า ดิน ลูกปัด มาประยุกต์ทำเป็นของใช้ทั่วไป และของประดับตกแต่งบ้าน ได้แก่ ชุดรองแก้ว กล่องกระดาษทิชชู กรอบรูป และกระเป๋า เป็นต้น

8. กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือกกตำบลแพ่ง หมายถึง การรวมตัวของประชาชนในท้องถิ่น ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรเป็นหลัก ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจกรรมการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเปลือกก ในเชิงของธุรกิจกลุ่ม โดยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐตามนโยบายหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือกกตำบล อำเภอ โกลุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

9. สมาชิกกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือกก หมายถึง สมาชิกที่ปฏิบัติงานอยู่ในกลุ่มของธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือกก ตำบลแพ่ง อำเภอ โกลุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบระดับปัจจัยภายในองค์กรและภายนอกองค์กรในการดำเนินงาน ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนสำหรับการบริหารจัดการ เพื่อให้การดำเนินงาน

ของธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือก ต่าบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างยั่งยืนต่อไป

2. ทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนของกลุ่มธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือก ต่าบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมให้กับธุรกิจชุมชนและธุรกิจที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ได้ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานในการบริหารจัดการการผลิตและการตลาดรองรับผลิตภัณฑ์สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือก ต่าบลแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม และธุรกิจผลิตภัณฑ์เปลือกตำบลอื่น ๆ ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY